

Hetven nyitott ajtó

A múlt év végén immár 24. alkalommal került megrendezésre a jól ismert Európai Ifjúsági Ökumenikus Taizéi Találkozó. A bizalom zárandoklatának is nevezett eseménynek évről évre más-más európai nagyváros ad otthont – ezúttal Budapest vált zárandokhelyé.

Mintegy 70 000 fiatal gyűlt össze december 28. és január 1. között a Hungexpo területén, hogy részt vegyen a közös imádságokon, elmélkedéseken, valamint más kulturális eseményen a város több pontján. A fiatalokat a budapesti és 50 km-es körzetén belüli katolikus plébániák, evangélikus és református gyülekezetek látták vendégül.

Budakeszire 322 fiatal érkezett, közöttük a fele lengyel három pap, azután ukrán, Bosznia-Hercegovinából horvát, bajor német, olasz, portugál és lett nemzetiségűek. Mintegy 70 budakeszi család, főként katolikusok, illetve a metodista egyházhoz tartozó két család, a vizitációs nővérek, a Nagy Sándor József Gimnázium kollégiuma és a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium nyitotta meg ajtaját a zárandokok előtt. Volt olyan család, ahol húsz főt, máshol tizenkettőt fogadtak be!

Már jóval a megérkezésük előtt megkezdődtek az előkészületek, pl. videóvetítés Taizéről és más találkozóról, a vasárnapi misék előtti énektanítás, Martin, egy holland ún. permanent, azaz hosszabb ideje a szerzetesközösséggel élő önkéntes, segítése a szervezésben, tárgyalás az iskolákkal, segítők, tolmácsok, énekesek, zenészek megkeresése, stb.

A decemberi, vendéglátó családoknak tartott tájékoztatót Emül testvér többek között ezt mondta a megjelenteknek: „a remény jelei Önök, egymás számára, akik befogadnak...”. Érezhetően közeledett a Karácsony – a 20 embert vendéglátó Erzszi felajánlja, hogy ő még 15 emberre főz ebédet január elsején, „az már igazán nem sokkal több”...! Sőt, az egyik szervező édesanyja kezdeményezi, hogy a közös szálláson lakó, és nem családnál ebédelő fennmaradó 70 embernek főz és vállalja a költségeket...Karácsony után. Nagy dolgok történnek. Az önzetlen odaadás, segítőkészség, hála Istennek, hihetetlen méreteket ölt.

Végre megérkeztek. December 28-án reggeltől késő estig óriási a forgalom a Szent László Házban. Nyelvek keveredése, tolmácsok keresése, útbaigazítás, szálláselosztás, tea, zsíros kenyér. Másnap még 43 lengyel érkezik késve. December 29. reggel 9 óra az első taizéi imaóra a katolikus templomban. Mintegy 15 fős, az ez alkalomra összeállt zenekar kíséri, lelkes éneklés, több nyelvű felolvasás. Utána a kiscsoportokban arról beszélgetnek a résztvevők, hogy mi is a bizalom, mi ébreszti ezt fel bennük, és miként lehetnek ők a remény jelei saját kisebb környezetükben. Városunk jeles személyiségei közül többen tanúságot tesznek életükről. A délutáni programok mindig a városban zajlanak. Másnap, 30-án lengyel papok celebrálnak misét, majd kirándulni megyünk Makosmáriára. Az év utolsó napján, az egyik legszebb imaórán az orgona hangjai is megszólalnak egy német fiú jóvoltából. Csodálatos mindvégig érzékelné az „idegenek” együttműködését, lelkesedését, jószándékát, akik fokozatosan személyes, jó barátainká válnak a napok folyamán. A kiscsoportos beszélgetések folytatódnak, majd este 11-től vir-

Fotó: Schrottiné Erzsike

asztás kezdődik a békéért. A templomban sokan állnak is. Az első ének közben (Gyújtás éjszakánkba fényt) a sötétben mécsesek gyulladnak ki, s a fényt, Krisztus szeretetének fényeit egymásnak adjuk tovább. Éjfélkor elhangoznak a Boldog Új Évet-köszöntések a különböző nyelveken, a magyar Himnusz és más nemzeti Himnuszok vagy karácsonyi énekek. Majd a víg társaság átvonul a Szent László Házba, ahol kezdetét veszi a Népek Ünnepe. Sajnos sok résztvenni kívánó fiatalnak el kellett mennie a helyhiány miatt. Akik viszont maradtak, fergetegesen jól érezték magukat. Az alaphangulatot a gondos kezek sütötte sütemények, pogácsák és a jókora kondérból mért tea adta. Minden nemzet bemutatott egy-egy dalt, játékot, táncot, sokszor hangszeres kísérettel. A magyar tánc háznak méltán nagy sikere volt! Három óra körül zárult a mulatság, már csak azért is, mert aznap indultak haza vendégeink. Kilenc órakor az utolsó mise egyben a búcsú ideje is volt. A polgármester úr elbocsátó szép szavai után a köszönések sora következett.

Mi is szeretnénk köszönetet mondani a vendéglátó családoknak, iskoláknak, és minden vendéglátónak és ebédeltetőnek, segítőknek, ügyeletesnek, zenészeknek és énekeseknek. Köszönet a szervezőknek, a katolikus plébániának, a domonkos és vizitációs nővéreknek, az önkormányzatnak a Budakeszi kiadványokért, a tanúságtévknek, a Szent László Ház gondnokának, a Mivelődési Ház munkatársának a hangerősítésért, a fotósoknak és minden jószándékú közreműködőnek.

És köszönet nektek, kedves fiatalok és papok, akik itt voltatok és reménnyel, hittel töltöttetek el bennünket a közös imádságban és együttlében. Jövőre? Valahol máshol Európában. Addig is „most megmarad a hit, remény, szeretet, Ez a három, De köztük a legnagyobb a szeretet”. (1 Kor. 13, 13) **Polónyi Krisztina**

Fotó: Raiher Ferenc

És köszönet nektek, kedves fiatalok és papok, akik itt voltatok és reménnyel, hittel töltöttetek el bennünket a közös imádságban és együttlében. Jövőre? Valahol máshol Európában. Addig is „most megmarad a hit, remény, szeretet, Ez a három, De köztük a legnagyobb a szeretet”. (1 Kor. 13, 13) **Polónyi Krisztina**

TISZTELETTEL KÉRJÜK

jövedelemadójának első 1%-át juttassa
a Magyar Katolikus Egyház javára,
melyből hitéleti tevékenységeinket tudjuk támogatni.

A kedvezményezett technikai száma: **0011**

A kedvezményezett neve: Magyar Katolikus Egyház

A törvényben előírt feltételeknek megfelelően a befizetett

jövedelemadójának második 1%-át

Egyházközségünk alábbi alapítványa fogadhatja:

PROHÁSZKA OTTOKÁR ALAPÍTVÁNY

melynek adószáma: **19177232-1-13**

Segítségét előre is köszönjük!

Isten áldása kísérje munkáját és életét!

TISZTELETTEL KÉRJÜK,

hogy a törvényben előírt feltételeknek megfelelően a befizetett

jövedelemadójának 1%-át juttassa

HAGYOMÁNYŐRZŐ KÖR BUDAKESZI JAVÁRA,

melynek adószáma: **18675555-1-13**

Segítségét előre is köszönjük!